

Tämä on rinnakkaistallenne.

Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat *saattavat poiketa* alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Aine, Raisa; Eronen, Sanna; Karjalainen, Päivi; Nuutinen, Ulla

Julkaisun nimi: Amkista uralle, uraseurantakyselyt apuna ohjaustyössä

Julkaisuvuosi: 2020

Versio: Kustantajan versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Aine, R., Eronen, S., Karjalainen, P. & Nuutinen, U. (2020). Amkista uralle, uraseurantakyselyt apuna ohjaustyössä. *Opinto-ohjaaja*, (3), 18-21.

Haettu 16.10.2020 https://issuu.com/opinto-ohjaaja-ammattilehti/docs/opinto-ohjaaja_3_2020_fin_web_02

AMKista uralle, uraseurantakyselyt apuna ohjaustyössä

Kirjoittajat: Raisa Aine, Sanna Eronen, Päivi Karjalainen ja Ulla Nuutinen

Millaista tietoa uraseuranta-kysely tuottaa?

Opinto- tai uraohjaajana on tärkeä hyödyntää kerättyjä uraseurantatietoja ohjaustyössä. Uraseurantatiedon avulla opiskelijaa voi ohjata pohtimaan ammatillista kasvua, alalta työllistymistä ja tulevaisuuden osaamistarpeita. Ammattikorkeakoulut toteuttavat vuosittain valtakunnallisen uraseurantakyselyn viisi vuotta aiemmin ammattikorkeakoulusta valmistuneille. Tällä hetkellä kyselyt on toteutettu vuosina (2012, pilotti), 2013 ja 2014 valmistuneille. Uraseurannalla saadaan tietoa valmistuneiden työllistymisestä, koulutuksen tuottamista uramahdollisuuksista sekä opintojen työelämävastaavuudesta. Uraseurantatiedot kootaan opetushallinnon tilastopalvelu Vipuseen (www.vipunen.fi), jonka sisällöstä vastaa opetus- ja kulttuuriministeriö sekä Opetushallitus. Seuraava uraseurantakysely toteutetaan syksyllä 2020.

Uraseurantakyselyssä kartoitettiin ammattikorkeakoulusta 2013 ja 2014 valmistuneiden näkökulmia työssä tarvittavasta osaamisesta avoimella kysymyksellä Minkälaista ammatillista ja alaasi liittyvää osaamista kannustaisit nykyisiä opiskelijoita hankkimaan tulevaisuuden työelämää ajatellen? Lisäksi kyselyssä oli 18 ennalta määritettyä osaamista (ks. kuvio 1) ja valmistuneita pyydettiin arviomaan, kuinka tärkeitä kyseiset osaamiset ovat heidän nykyisessä työssä sekä miten hyvin amk-opiskelu kehitti kyseisiä osaamisia. Tulosten esittelyssä hyödynnetään niin määrällisten kuvailutietoja kuin valtakunnallisen uraseuranta-aineiston avoimia vastauksia tarvittavista osaamisista nykyisessä työelämässä.

Työelämätaidot ja osaaminen

Tulevaisuuden työelämästä puhutaan paljon. Usein pohditaan tulevaisuuden työn osaamistarpeita, millaisia ominaisuuksia työnteko vaatii tekijöiltään ja miten työtä ylipääntensä tehdään. Sitran

Elinvoima-foorumi tiivistää tulevaisuuden työn osuvasti:

”Uusi työ on ainakin joustavaa, monimuotoista, mahdollistavaa, verkottunutta, kokeilevaa ja sitä tehdään monessa roolissa yhtä aikaa. Uuden työn maailmassa liikutaan joustavasti yli perinteisten rajojen. Työnteon tapaa ei myöskään ole enää lineaarista tai tiettyyn vuosikelloon sidottua kuten ennen vanhaan. Uutta työtä syntyy, jos uskallamme paremmin yrittää ja myös välillä epäonnistua. Jos koskaan ei kokeilla uutta, ei sitä myöskään synny. Työelämässä tarvitaankin tulevaisuudessa yhä enemmän yrittäjämäistä asennetta ja työnteon tapaa.” (Sitra 2020).

On tärkeä hahmottaa nykyisen työelämän ja tulevaisuuden työn luonnetta, jotta voidaan paremmin ymmärtää, millaista osaamista tarvitaan ja tullaan tarvitsemaan. Uraseurantakyselyn mukaan ammattikorkeakoulusta valmistuneet (alasta riippumatta) kokivat tärkeimmiksi työelämässä tarvittaviksi osaamisiksi stressisietokyvyn ja sopeutumiskyvyn uusiin tilanteisiin, omaloitteellisuuden ja itseohjautuvuuden, kyvyn oppia ja omaksua uutta, ongelmanratkaisutaidot, itsenäisen työskentelyn ja ajanhallinnan, vuorovaikutus- ja neuvottelutaidot sekä organisointi- ja koordinoitaitaidot arviointiin tärkeimmiksi osaamisalueiksi. (ks. kuvio 1).

”Koko ajan ei tarvitse olla tehokkaampi, tuottavampi ja toimeliaampi. Opi tunnistamaan, mikä juuri sinusta tuntuu hyvältä ja toimi sen mukaan.”

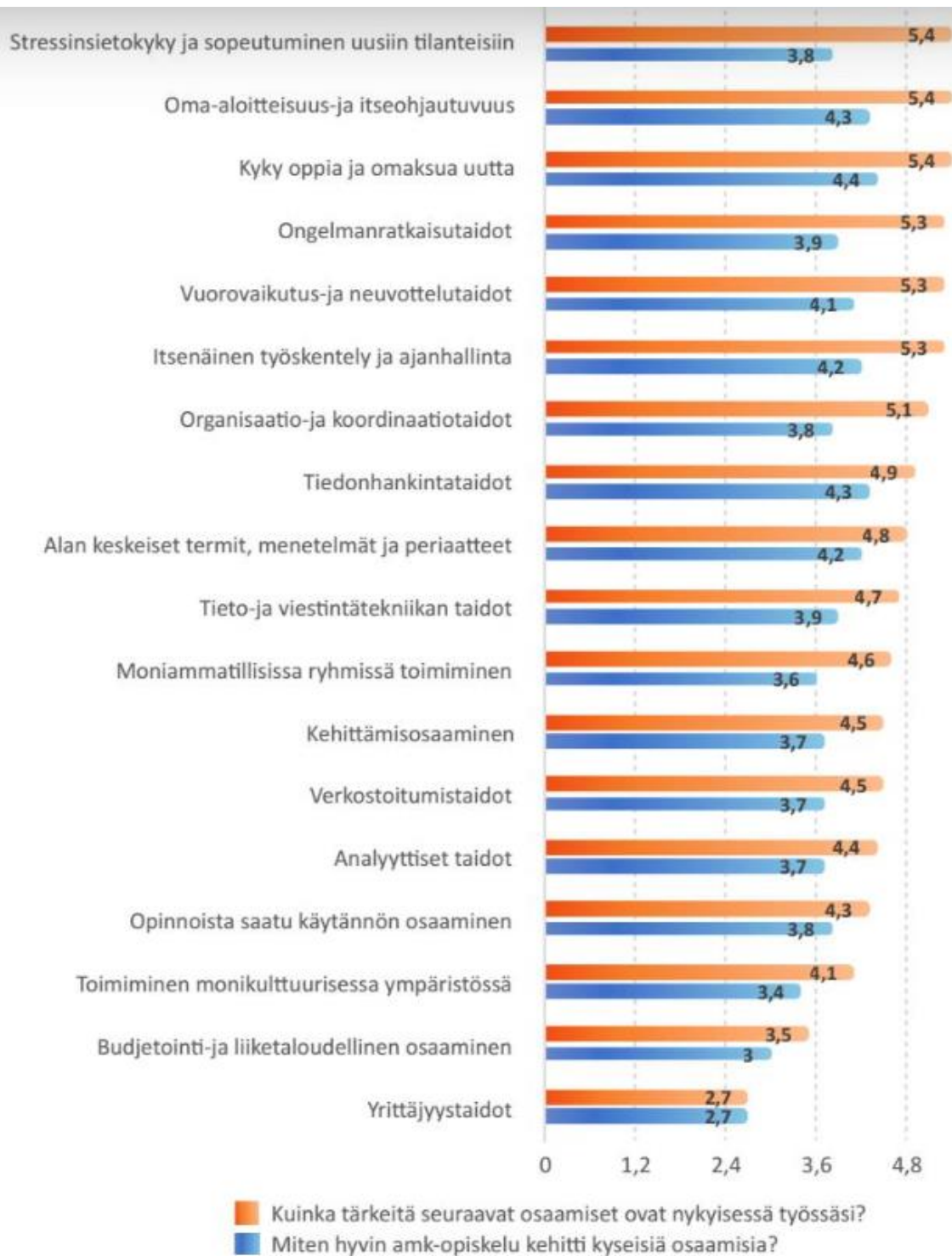
Opetus- ja kulttuuriministeriön ja Opetushallituksen osaamisen ennakointi-foorumi (OEF) on nostanut geneeristen osaamisten osalta esille hyvin samankaltaiset taidot kuin uraseurantakyselyssä. OEF:n mukaan vuoteen 2035 mennessä

merkitykseltään kasvaa eniten geneeristen osaamisten osalta ongelmanratkaisutaidot, itseohjautuvuus, kokonaisuuksien hallinta, luovuus ja oppimiskyky (Nyyssölä 2019).

Edellä mainittujen taitojen kehittyminen on merkittävässä roolissa niin yksilön hyvinvoinnin kuin menestymisen näkökulmasta. Ammattilaiseksi kasvaminen tarvitsee opintoihin oman kohtansa ja tilansa, jossa perinteisten ammattiin liittyvien tietojen lisäksi pyhädytään pohtimaan ja tarkastelemaan millaista muuta osaamista omalla alalla tarvitsee olla. (Nuutinen 2018.) Esimerkiksi sairaanhoitajaopiskelija opiskelee opinnoissa monipuolisesti sairaanhoitajan tietoihin ja taitoihin liittyviä osa-alueita, lääkeaineita, hoitotyöhön liittyviä osa-alueita jne., mutta heillä ei ole syntynyt ymmärrystä omista stressinhallintataidoista tai omista jaksamisen voimavaroista sairaanhoitajan vaativassa ja henkisesti kuormittavassa työssä. Avaamme seuraavaksi uraseurantakyselyssä tärkeimmiksi koettuja osaamisia tarkemmin sekä pohdimme, miten näiden ominaisuuksien kehittymistä voisi vahvistaa ura- tai opinto-ohjaajan työssä.

Stressinsietokyky ja sopeutuminen uusiin tilanteisiin & Itsenäinen työskentely ja ajanhallinta

Uraseurantakyselyn tulosten mukaan ammattikorkeakoulusta valmistuneet pitävät tärkeänä omassa työssään stressinsietokykyä ja sopeutumista uusiin tilanteisiin, mutta arvioivat tämän kehittyneen vähemmän opinnoissaan suhteessa osaamisen tärkeyteen nykyisessä työssä. Erotus osaamisen tärkeyden ja niiden kehittymisen välillä on 1,6, joten olisi tulevaisuudessa äärimmäisen tärkeää pohtia, miten koulutusorganisaatioissa stressinsietokykyä voitaisiin kehittää. Uraseurantakyselyn avoimissa vastauksissa työelämän kiire ja jatkuvat muutokset sekä haasteet arjen hallinnassa tulivat esille vahvasti:

Kuvio 1. Ammattikorkeakoulusta vuosina 2013 ja 2014 kaikilta aloilta valmistuneiden vastaajien arviot 18 eri osaamisalueisiin tärkeydestä nykyisessä työssä sekä arvio siitä, miten amk-opiskelu kehitti kyseisiä osaamisalueita. (Tehnyt Sanna Eronen)

"Koska ala kuin ala muuttuu nykyään jatkuvasti, panostaisin muuntautumiskykyyn, kykyyn oppia nopeasti uutta sekä stressinsietoon."

"Itsensä kuuntelemista, omien vahvuuksien ja voimavarojen tunnistamista. Myös oman jaksamisen määrittäminen ja omien rajojen määrittäminen. Koko ajan ei tarvitse olla tehokkaampi, tuot-

tavampi ja toimeliaampi. Opi tunnistamaan, mikä juuri sinusta tuntuu hyvältä ja toimi sen mukaan."

"Lisäksi korostaisin yksintyöskentelyn tärkeyttä, sillä on hyvä opetella olemaan vastuussa (ja ottamaan vastuuta) omasta työskentelystä. Vaikka työpaikalla ei oltaisi yksin, on hyvä kuitenkin osata ymmärtää omien tekojen seuraukset (se-

kä omat oikeudet ja velvollisuudet)."

Avoimet vastaukset toivat näkyviin, millaisia asioita vastaajat liittävät stressinsietokykyyn. Vastauksissa viitataan mm. ajanhallintataitoihin, paineensietokykyyn, oman kuormituksen ja stressinsäätelyyn sekä rentoutumisen ja palautumisen taitoihin. Nämä kaikki ovat tärkeitä keinoja, kun ajatellaan

opiskelijan hyvinvoinnin kokonaisuutta. Myös itsesäätelyllä on suuri merkitys muuttuvissa ammateissa ja työnkuviissa. Kun yksilöllä on kyky säädellä ajatuksia, tunteita, motivaatioita ja toimintaansa, hän pärjää työelämän erilaisissa tilanteissa, pystyy ottamaan vastaan työelämän tarjoamia mahdollisuuksia ja kohtaamaan omaan osaamiseen liittyviä muutostarpeita.

Kykyä oppia ja omaksua uutta

”Sillä, joka aloittaa uransa Microsoftilla, ei ole harmainta hajuakaan missä hänen uransa päättyy” (Kuurila 2014, 11). Tämä lainaus kuvaa hyvin, miten tärkeää on tulevaisuuden työelämässä kyetä siirtymään tehtävästä ja roolista toiseen sekä oman osaamisen ajan tasalla pitäminen. Myös uuden työn valmiudet ja reitit työelämään -tutkimus korostaa oman osaamisen ajan tasalla pitämistä. (Arola, Gröhn, Kaihua ja Puisto, 2017.)

Ammattikorkeakoulujen uraseurantakyselyn avoimia vastauksia tarkasteltaessa korostuvat myös nämä samat taidot:

”Kannustaisin oma-aloitteisuuteen. Työnantajat arvostavat paljon, jos nuori työnhakija on pyrkinyt itse kerryttämään työkokemusta. Esim. Web-kehittäjä, joka on vapaa-ajallaan koodannut ja hankkinut sitä kautta kokemusta, palkataan helpommin. Kun hakee ensimmäistä työtä, tällä on iso merkitys”

”Keskity siihen mikä kiinnostaa ja koita myös itse aktiivisesti etsiä asioita, joiden kautta kehittää taitojasi eteenpäin”

Itsetuntemus on keskeisessä asemassa yksilön oman osaamisen tunnistamisessa. Harjoittelemalla itsearviointitaitoja, opiskelijat tulevat tietoisemmiksi niin vahvuuksistaan kuin heikkouksistaan ammatillisessa osaamisessaan. Näiden tunnistaminen on olennaisessa roolissa siinä, miten yksilö mieltää oman ammatillisen identiteetin. (Virtanen, Tynjälä ja Stenström 2008, 7.) Ohjaustyötä tekevien merkitys opiskelijoiden itsetuntemuksen kehittämisessä ei voi liiaksi korostaa. Sen lisäksi, että opiskelija oppii tunnistamaan omia vahvuuksiaan ja kehittämisenkohteitaan, tulisi hänen myös ymmärtää työelämän sen hetkisiä osaamisvaatimuksia ja kyetä rakenta-

maan vuoropuhelu näiden välille. Hyvä itsetuntemus sekä selkeä ymmärrys alan osaamisista, mahdollistaa sen, että opiskelija voi kohdentaa resurssejaan tehokkaasti niihin asioihin, jotka tukevat parhaiten hänen opiskelu- tai urahaa-veitaan.

Oma-aloitteellisuus ja itseohjautuvuus

Uraseurantakyselyyn vastanneet nostivat tärkeäksi taidoksi oma-aloitteisuuden ja itseohjautuvuuden ja kuvailivat niitä seuraavanlaisesti:

”Itsensä johtaminen ja itseohjautuvuus. Kyky hyväksyä muutoksia nopeasti ja kehittää omaa osaamistaan muutoksen vaatimalla tavalla.”

”Vuorovaikutustaidot ja itsensä johtamisen taidot (ajanhallinta, priorisointi) ovat hurjan tärkeitä. Työelämässä annetaan raamit, mutta usein on itse kuitenkin vapautta ja vastuuta suunnitella työskentelyään. Siihen valmentautuu parhaiten, kun jo opiskeluaikoina ottaa itseohjautuvan ja aktiivisen roolin.”

Ongelmanratkaisukykyä sekä uskallusta rohkeasti yrittää kokeilla uusia ideoita olisi tärkeää harjoitella osana kaikkea koulutusta.

Savickas (2013, 150) kuvailee, miksi oma-aloitteellisuus ja vastuunkanto ovat tärkeitä ominaisuuksia nykyisillä työurilla: ”Aikaisemmin yritykset omistivat työntekijöiden urat, mutta nykyään yksilöt omistavat itse oman uransa” (Savickas 2013, 150.) Samanlainen itsenäinen ote pätee myös opintojen suorittamisessa. Oli sitten kyse itseohjautuvuudesta työelämätaidona, opiskelutaitona tai urasuunnittelutaitona, voidaan todeta sen olevan taitona keskiössä, jota tulisi erilaisin keinoin vahvistaa koulu-uran alusta lähtien.

Työelämäntaidoista puhuttaessa mainitaan tärkeänä omattavina taitona yrittäjämäisen otteen. Usein opiskelijat kuullessaan sanan yrittäjyys, toteavat etteivät he halua yrittäjäksi. Kuitenkaan puhuttaessa yrittäjämäisestä otteesta, ei kyse ole siitä, että kaikista tulisi tulevaisuudessa yrittäjiä. Kysymys on puolestaan

siitä, että työssä kuin työssä tarvitaan kyky johtaa itseään tehokkaasti, rohkeutta kokeilla ja kyky tarttua tuumasta toimeen. (Arola, Gröhn, Kaihua ja Puisto, 2017,6).

Ongelmanratkaisutaidot ja vuorovaikutus- ja neuvottelutaidot

Ongelmanratkaisutaidoista kysyttäessä nousivat myös työkaverit osaksi taitoja. Eli vuorovaikutus- ja neuvottelutaidoilla on myös merkitys ongelmanratkaisutaidoissa:

”Myös ongelmanratkaisutaitoja tulee korostaa. Koulussa ongelma pysyy monesti ”asiaongelmana”, mutta työelämässä ongelmanratkaisuun liittyy tiiviisti asiaongelman lisäksi muut ihmiset, muut yksiköt, yhtiön periaatteet yms.”

”Ongelmanratkaisutaidot (esimerkiksi Lean Six Sigma Green Belt jo opiskeluaikana)”

Yllä olevat lainaukset uraseurantakyselyn vastauksista tuovat esille hyvin, miten erilaisissa tilanteissa työelämässä tarvitaan ongelmanratkaisutaitoja, ei vain asioiden ratkaisemisessa vaan myös ihmisten välisten ongelmien ratkaisussa. Työelämävalmiuksista tehdyn selvityksen mukaan ongelmanratkaisukyky on erittäin keskeisessä roolissa työuralla etenemisen näkökulmasta ja ongelmanratkaisukykyä sekä uskallusta rohkeasti yrittää kokeilla uusia ideoita olisi tärkeää harjoitella osana kaikkea koulutusta. Selvitys nostaa myös esille, että ei ole ainoastaan kyse yksilön ominaisuuksista vaan työelämän ja työpaikkojen kulttuurin tulisi olla sellaista, joka rohkaisee uusien ideoiden esille tuontiin sekä sallii epäonnistumiset. Asioiden ratkaisuun tarvitaan usein monitieteellistä tai ammatillista lähestymistä. Työtä tehdään yhdessä ja tärkeää on kyky valjastaa oma osaaminen yhteiseen käyttöön, jolloin vuorovaikutus- ja neuvottelutaidot nousevat keskeisiksi tulevaisuuden työelämätaidoiksi. (Arola, Gröhn, Kaihua ja Puisto, 2017,6).

Myös Virtasen ja Tynjälän (2019, 13) tutkimuksessa havaittiin, miten positiivinen oppimisilmapiiri tukee opiskelijoiden luovuuden kehittymistä. Emotionaalisesti turvallinen oppimisympäristö

rohkaisee opiskelijoita ilmaisemaan uusia, jopa hyvinkin perinteisiä ajatusmalleja rikkovia ideoita ja tapoja tehdä asioita. Tutkimus myös osoitti, että ongelmanratkaisua ja kykyä toimia uusissa tilanteissa, opitaan parhaiten yhdistämällä opetuksessa niin teoriaa kuin käytäntöä. Jokaisen ohjaustyötä tekevän tulisi pyrkiä luomaan työpaikallaan kannustava ja virheitä salliva ympäristö ja näin pyrkiä luomaan turvallinen ympäristö opiskelijoille ja kokeilla ja kehittää ongelmanratkaisutaitojaan. (Virtanen & Tynjälä 2019, 13.)

Uraseurantatiedot ohjaustyössä

Tässä artikkelissa tarkastelimme uraseurantatietoja työelämässä tarvittavan osaamisen näkökulmasta. Monet tutkimukset ovat yrittäneet ennustaa tulevaisuuden työtehtäviä tarkasti kategorisoiden, mutta niiden ennustaminen on osoittautunut vaikeaksi ja virheelliseksi. Sen sijaan tulevaisuuden työelämäosaamisen tarkastelu yli eri työtehtävien- ja ympäristörajojen, on yksi tapa lähestyä tulevaisuuden työelämää. (ks. esim. Future Work Skills 2020-raportti, 2011.) Tarkkojen ammattien tai työtehtävien esittelyyn sijaan ohjaustyössä kannattaisi keskittyä yhä enemmän ohjattavien itsetuntemuksen vahvistamiseen ja lähteä sitä kautta pohtimaan yhdessä ohjattavan kanssa millaisissa työympäristöissä ohjattava olisi parhaimmillaan ja mitkä opinnot tätä tavoitetta tukisivat parhaiten.

Uraseurantakyselyn tulokset työelämässä tarvittavista osaamisista on yhdenmukaisia monien työelämätaitoja tutkineiden tutkimusten kanssa (esim. Nyyssölä 2019; Virtanen, Tynjälä ja Stenström 2008; Arola, Gröhn, Kaihua ja Puisto, 2017; Virtanen & Tynjälä 2019.) Erityisesti korkeakoulukontekstissa opiskelijat voivat kokea, että uraseurantakyselyn tulokset ovat helpommin käsiteltävää tietoa ja jopa luotettavampaa, sillä ne ovat hiljattain korkeakouluista valmistuneiden antamaa tietoa työelämästä. Lisäksi uraseurantakysely tarjoaa opiskelijoille monipuolista tietoa työelämästä niin valmistumishetkellä kuin viisi vuotta valmistumisesta.

Miten ohjauksen parissa toimivat henkilöt voivat hyödyntää uraseurantakyselyn

tuloksia osaamisen näkökulmasta? Tuloksia on mahdollista hyödyntää erittäin monipuolisesti joko hyödyntämällä alakohtaisia tuloksia tai tarkastelemalla kaikkia aloja yhdessä. Uraseurantakyselyn tietoja voi käyttää tukena ohjattavan urasuunnittelussa, mm. kiinnostavien alojen ja työnimikkeiden löytämisessä, alojen osaamisvaatimusten hahmottamisessa sekä eri alojen työllistymislanteesta niin valmistumishetkellä kuin myöhemmin.

Laurea-ammattikorkeakoulun urapalveluissa asiantuntijana toimiva Sanna Eronen on hyödyntänyt uraseurantakyselyn tuloksia käymällä läpi opiskelijoiden kanssa oman koulutusalan osaamisodotuksia ja auttaa opiskelijoita suhteuttamaan osaamistaan näihin odotuksiin. Opiskelijat ovat päässeet rakentamaan uraseurantakyselyn tuloksista osaamisohjaisia asiantuntijapuita/ajatuskarttoja, joista he ovat sitten poimineet omia vahvuuksiaan ja kehittämiskohteitaan. Näiden pohjalta opiskelijat ovat tehneet suunnitelmia, miten he voivat kehittää opintojen aikana niitä osaamisia, jotka ovat omalla alalla tärkeitä, mutta eivät ole omia vahvuuksiaan. Vahvuuksia puolestaan on hyödynnetty ansioluetteloiden ja työhaakemusten kirjoittamisessa.

Erilaiset stressinhallinnan keinot ja itse-säätelytaidot valmistavat työelämään ja auttavat pärjäämään työn muutoksissa. Niin kuin aikaisemmin nostimme esille kyselyssä tärkeimmiksi taidoiksi työelämässä (alasta riippumatta) nousivat stressinsietokyky ja sopeutuminen uusiin tilanteisiin. Näiden taitojen kehittämiseen kaivattiin kuitenkin lisää tukea oppilaitoksilta opintojen aikana. Ennen kaikkea ohjaajana olisi tärkeää kiinnittää huomiota siihen, miten opinnot voidaan nivoa sujuvaksi osaksi opiskelijan elämää huomioiden opiskelijan kokonaisvaltainen hyvinvointi.

LÄHTEET:

Arola Milma, Gröhn Saara, Kaihua Katja ja Puisto Minna 2017, Eväitä työelämään, Kuusi tapaa lisätä korkeakouluopiskelijoiden työelämävalmiuksia. Sitran selvityksiä 123. Sitra 2017. Haettu osoitteesta: <https://media.sitra.fi/2017/06/05104025/Selvityksia123.pdf>

Future work skills 2020. 2011. Assessed September 12, 2016. https://www.iffi.org/uploads/media/SR-1382A_UPRI_future_work_skills_sm.pdf

Kuurila Erja 2014, Uraohjaus ja suunnittelu ammattikorkeakoulussa, Painosalama Oy – Turku, 2014 Haettu osoitteesta: <https://www.utupub.fi/bitstream/handle/10024/98607/AnnalesC384KuurilaVK.pdf>

Nuutinen, U., 2018. Ammatillisen kasvun polku: opettajuuden ontologinen rakentuminen yhteisöllisessä ryhmäprosessissa. JYU dissertations.

Nyyssölä Kari, 2019. Mitä osaamista tarvitaan tulevaisuudessa? Osaamisen ennakointifoorumin tulosseminaari. Haettu osoitteesta: https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/mita-osaamista-tarvitaan-tulevaisuudessa_nyyssola_04042019.pdf

Savickas, M. 2013. The Theory and Practice of Career Construction. Teoksessa Steven Brown & Robert Lent (toim.) Career Development and Counseling: Putting Theory and Research to Work. New Jersey: John Wiley & Sons, 147-183.

Sitra, 2020, Uusi työ. Haettu osoitteesta: <https://www.sitra.fi/aiheet/uusi-tyo/#mista-on-kyse> viitattu 27.8.2020.

Virtanen, A., Tynjälä, P. & Stenström, M-L. 2008. Field-specific educational practices as a source for students' vocational identity formation. In S. Billett, C. Harteis & A. Eteläpelto

(eds.) Emerging perspectives of workplace learning (pp. 19-34). Rotterdam: Sense Publishers.

Virtanen, A., & Tynjälä, P. (2019). Factors explaining the learning of generic skills: a study of university students' experiences. Teaching in Higher Education, 24 (7), 880-894. doi:10.1080/13562517.2018.1515195 Haettu osoitteesta: <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/65597/factors%20explaining%20the%20learning%20of%20generic%20skills.pdf?sequence=1&isAllowed=y>